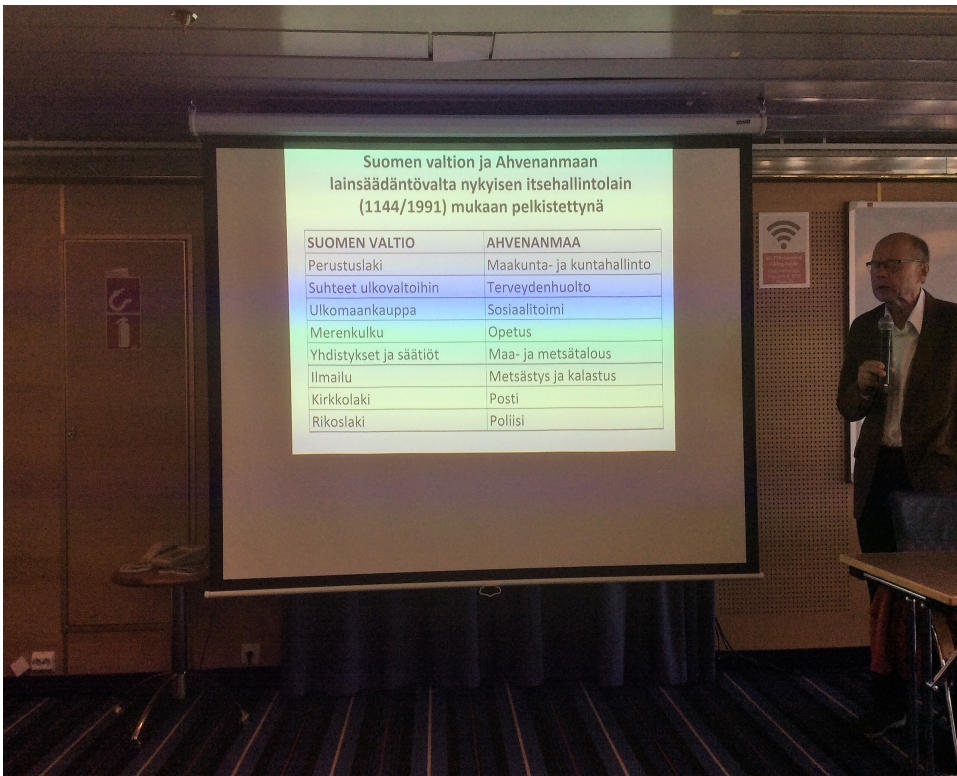

TUTUSTUIMME AHVENANMAAHAN

Syyskuun aamu aukeni aurinkoisena, kun Tyksin Senioreiden kolmekymmenpäinen joukko kokoontui Vikingin terminaaliin määränpäänään Ahvenanmaa ja Maarianhamina. Retken kohde otettiin haltuun tehokkaasti Amorellan kokoustiloissa. Sairaalanuovos O-P Lehtonen avasi meille Ahvenanmaan historiaa, itsehallintoa ja terveydenhuoltoa otsikolla ”Ahvenanmaa- karikko vai kummeli”. Saimme kuulla, että tällä 6757 saaren alueella asuu 29000 asukasta 15 kunnan aluella. Kieli on ruotsi, rahayksikkö euro ja vuosittain syntyy alle 300 uutta ahvenanmaalaista. Ahvenanmaa on osa Suomea, mutta itsehallintoalueen statuksen johdosta sillä on ihan omia lakeja mm. terveydenhuollon ja koulutuksen järjestämisestä, oma posti ja oma poliisi, rikoslaki sentään on sama kuin kantasuomessa. Matkakohteena mielenkiintoinen, koska Ahvenanmaa on ruotsalaisempi kuin Ruotsi, vaikka Maarianhamina on saanutkin nimensä Venäjän keisari Aleksanteri II:n puolison Marian mukaan.

Laivan maittavan buffettolunaan jälkeen saavuimme Maarianhaminaan, jossa bussi ja oppaamme Päivi Nyman-Ackren oli valmiina kierrättämään meitä saarimaakunnan kauniissa historiallisissa maisemissa. Bomarsundin linnoituksen raunioista näimme lyhyen mielenkiintoisen videoesityksen, itse valtavaan alueeseen tutustuimme lyhyellä jaloitteluretkellä.

Kahvitauko pidettiin Smakbyssä, kuuluisan kokin Michael Björklundin ravintolassa. Tosin näin syyskuussa paikka oli auki vain tilauksesta, turistikausi oli jo ohi. Viereisen Kastelholman rauniolinnan katsastimme bussin ikkunasta, sen sijaan ulkoilmamuseoalueeseen Jan Karlgårdeniin jalkauduimme ihastelemaan luontoa, ja entisaikaa. Paljon jäi katsottavaa toiseenkin kertaan. Hotellimme Cikadan ravintolassa nautitun illallisen jälkeen kanttori Kaj Sandholm tarjoi meille lyhyen, kauniin urkukonsertin St Görans kirkossa.

Toinen vierailupäivä alkoi aamiaisen jälkeen tutustumisella Merenkulkumuseoon. Siellä avautui ahvenanmaalainen merenkulun historia ja nykyaikakin koko laajuudessaan. Kapteenit, laivat, laivanvarustajat, merimiehet, purjelaivat, uudet ja vanhat, ei ihme, että museo sai vuonna 2016 vuoden museopalkinnon. Lähes jokaisessa ahvenanmaalaisperheessä on, tai on ainakin ollut merenkulkijoita. Pienestä saaresta on lähdetty rohkeasti maailman valtamerille. Ja tietenkin käväisimme myös nelimastoparkki Pommerilla. Laivavanhus oli parastaikaa melkoisella kuntoutuskuurilla, sitä täytynee käydä katsastamassa uudestaan ensi vuonna, kun se palaa entistä ehompana Merenkulkumuseon eteen, uudelle rakennettavalle suoja-altaalle.

Paluumatka takaisin Turkuun seilattiin Vikinglinen Grace-laivalla. Laivan buffet-pöytä notkui herkuista ja niitä myös nautittiin antaumuksella. Laivalla tehtiin, tietenkin, myös tuliaisostoksia ja istahdettiin tanssiravintolassa.

Hieno retki, jälleen kerran.
Kiitos Erja järjestelyistä.
Mirja Hovirinta